

dag er det frit valg. Det eneste, jeg bare siger til hr. Thor Pedersen, er, at jeg er enig i, at det nok på nogle områder er rimeligt med frit valg, men at vi nok er nødt til at sige, at det ikke kun er det, der skal til for at løse problemer. Det samme med skattestop og skattelettelser. Jamen spørgsmålet er jo, hvor hjælpsomt det er i forhold til den sociale stabilitet i det danske samfund.

De generelle nedskæringer har jeg nævnt, for de vil ødelægge meget.

Jeg har lyst til igen i dag at sige, fordi den skattedebat har kørt, at det er utroligt, at stort set hele dagen i går og også den debat, der har været i dag, har handlet om en eneste ting, nemlig skatteprocenten. Det er det, man har diskuteret i en uendelighed.

Ville det ikke have været smart at starte den anden vej og så ende med en procent? Det er jo ikke nogle onde politikere, der stiller sig op og mener, at nu skal der fastslås en eller anden høj procent, der gør, at alle folk skal føle, at politikere er nogle tumper, der river pengene op af lommen på dem. Det er jo ikke meningen. Jeg kender mine 178 kolleger herinde så godt; der er måske en enkelt eller to, men ellers er der ingen, der kunne drømme om at tænke sådan.

Sandheden er jo, at skattetrykket og skatteprocenterne er udtryk for de forventninger, der er i det danske samfund, fra de danske borgeres side. Går man ud til mennesker og spørger, hvordan med skatten, så kan det godt være, at man hører, og det gør jeg da også, at den jo er lidt høj, og at Ole Stavad griner, når han hiver penge op af lommen på folk, og alt det der.

Når man så siger, at det er i orden, men hvad er det så, vi ikke skal, så er svaret: Jah, min gamle mor skal jo passes lidt bedre på plejehjemmet, mine børn skal have en god uddannelse, og der er også for mange huller i vejen, og vi skal have noget mere politi, for der er for lidt politi til at klare volden. Så skal vi jo også lige være med i lidt forsvar nogle andre steder, og så skal vi måske også have et teaterstykke, og så skal vi måske også give lidt ulandsbistand, og så skal vi måske også have en enkelt social pension, og så skal de sindslidende i alt fald også behandles godt. Jo tak, siger jeg så, hvor er det så, vi skal skære ned?

Sandheden er jo, at når mennesker bliver konfronteret med konsekvenserne af de der procenter, som man diskuterer herinde, så vil langt den største del af den danske befolkning ikke tage konsekvensen og afstå fra de ting, som de gerne

vil have i dag. Det er jo det, der er problemet i skattedebatten.

Derfor er det en pseudodebat at blive ved med at starte med at diskutere, om procenten skal være det ene eller det andet. Vi skal klare diskussionen, som også er blevet efterlyst her, det anerkender jeg, om prioriteringerne: Hvad er det så, vi ikke skal lave i det offentlige?

Nogle står jo også og siger, at det er penge, der løser alt, og at skattenedsættelser løser alt. Jeg tror ikke på det og da slet ikke, hvis der kommer en situation, så mennesker i virkeligheden kommer til at betale lige så meget, som de plejer. Det ene skal de bare betale på et skattekort, det andet skal de betale på et almindeligt girokort. Det er jo heller ikke en løsning. Men vi er nødt til at tage en grundlæggende prioriteringsdiskussion, før vi kommer til skattediskussionen. Det synes jeg er vigtigt.

Selvfølgelig skal de penge, der bliver skrabet ind af staten og kommunerne osv., bruges effektivt, ingen diskussion om det. Og et godt eksempel er hende damen fra Kerteminde, det rædsel til Amanda, som jo har kostet skatteyderne flere hundrede millioner kroner. Og der glæder jeg mig så over, at der i forbindelse med aftalen mellem regeringen og os er kommet en ganske kraftig opstramning af hele opkørslen af de store projekter.

Noget så tåbeligt som at starte et fuldstændigt projekt, som man gør med f.eks. Amanda, uden at afprøve det i et mindre område, hvor det koster knap så meget, for at se, om det overhovedet virker, må der gøres noget ved. Det er så tåbeligt, at man har standardkontrakter i staten, der er forældede, så de ikke kan bruges på IT-området, at man måske ikke har placeret svaret godt nok i styrelser og ministerier, at man ikke har koordineret, at man ikke bruger rådgivere nok, og måske også at firmaerne spiller med.

Alle de ting har vi forsøgt at lave nogle spilleregler for, og i det her tilfælde glæder jeg mig da over, at det nu er røget til Finansudvalget. Så jeg håber, at alle partier i Finansudvalget naturligvis vil være med til at forsøge at få udmøntet de regler.

Det andet er så, at de penge, som samfundet skal bruge, skal jo komme et sted fra, og det er bl.a., fordi erhvervslivet skal tjene mange penge.

Vi glæder os da over det med dk21, og vi glæder os også over loftet over grundskylden – det skal jeg ikke gøre mere ud af i dag – men de øvrige ændringer, som regeringen er i gang med